

Sygn. akt: *IC 402/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. N. K. w dniu 27 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w G.**

przeciwko **J. S. (1)** oraz **A. S. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych J. S. (1) oraz A. S. (1) solidarnie na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w G. kwotę 19.645,41 zł (dziewiętnastu tysięcy sześciuset czterdziestu pięciu złotych czterdziestu jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanych J. S. (1) oraz A. S. (1) solidarnie na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w G. kwotę 3.400 zł (trzech tysięcy czterystu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka **Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w G.** wniosła o zasądzenie od pozwanych **J. S. (1)** oraz **A. S. (1)** solidarnie kwoty 19.654,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 25 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż zawarła ze spółką P.H. (...) J. S. (1), (...) spółka jawna, której wspólnikami byli pozwani, umowę najmu lokalu użytkowego, położonego przy ul. (...) w G.. Powódka wskazała, że spółka obecnie znajduje się w upadłości likwidacyjnej. Z powodu zalegania z opłatami przez spółkę, umowa została wypowiedziana przez powódkę 2 października 2013 r. i ustała z końcem lutego 2014 r. Na kwotę objętą pozwem składają się:

- należność główna, tytułem niezapłaconych Faktur VAT w kwocie 16.088,63 zł,
- odsetki ustawowe za niezapłacone Faktury VAT (na dzień 31 sierpnia 2015 r.) w kwocie 3.556,78 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 28 grudnia 2015 r., Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku orzekł w sprawie I Nc 1822/15 zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwani wnieśli sprzeciw, w którym zakwestionowali nakaz w całości i wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania.

Podnieśli, że postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z 05 stycznia 2015 r. została ogłoszona upadłość P.H. (...) J. S. (1), A. S. (1) sp. j. w G. obejmująca likwidację majątku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 czerwca 2000 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w G. zawarła z Przedsiębiorstwem Handlowym (...) s.c. J. S., A. S. umowę najmu nr (...) lokalu użytkowego, położonego w G. przy ul. (...), w którym to najemca

prowadził działalność gospodarczą o profilu nabiałowo – ogólnospożywczym. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony.

Zgodnie z §4.1-6 umowy najemca zobowiązał się do terminowego uiszczania czynszu na podstawie faktur VAT, wystawionych przez wynajmującego, a także należności za pobraną wodę i ścieki wg wystawionych przez wynajmującego faktur. W przypadku nieterminowego regulowania opłat czynszowych przez najemne, wynajmującemu przysługiwało prawo naliczania odsetek w wysokości ustawowej.

Zgodnie z §9.1-2 umowa mogła podlegać rozwiązaniu na skutek wypowiedzenia dokonanego przez każdą ze stron z zachowaniem terminu 3 - miesięcznego lub w każdym czasie na zasadzie ich porozumienia. Umowa mogła być rozwiązana przez wynajmującego bez zachowania terminu ze skutkiem natychmiastowym m.in. jeżeli najemca naruszał §4 lub dopuszczał się zwłoki w zapłacie czynszu i innych opłat określonych umową za dwa okresy płatności i pomimo wezwań do zapłaty – powstałych zaległości nie spłaca.

Okoliczności bezsporne, vide : umowa najmu nr (...), k. 14-18.

Do umowy najmu kilkakrotnie zostały sporządzone aneksy, zaś zmiany polegały, między innymi, na podwyższeniu należności czynszowych. Ponadto, pozwani byli informowani pismami o zmianie wysokości opłat, w tym również z uwagi na zmiany cen świadczeń niezależnych od wynajmującego.

Okoliczność bezsporna, vide : aneksy, k.30, 32-33, 34-40.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle (...)” w G. pismem z 02 października 2013 r. dokonała wypowiedzenia przedmiotowej umowy. Najemca pismem z 07 stycznia 2014 r. wniósł prośbę o wycofanie wypowiedzenia, jednakże bezskutecznie. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 01 lutego 2014 r.

Zaległość główna z umowy najmu z dnia 01 czerwca 2000 r. tytułem niezapłaconych faktur VAT, wynosi 16.088,63 zł, odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności niezapłaconych faktur VAT na dzień 31 sierpnia 2015 r. wyniosły 3.556,78 zł.

Okoliczności bezsporne, vide : wypowiedzenie umowy z 02 października 2013 r., k. 47; pismo z 07 stycznia 2014 r., k. 48; pismo z 16 stycznia 2014 r., k. 49; faktury VAT, k. 50-66; symulacja odsetek do dnia 31 sierpnia 2015 r., k. 67-76; kartoteka finansowa za okres od 11 stycznia 2013 r. do 31 marca 2014 r., k. 79-82.

Pismem z 20 sierpnia 2014 r. powódka wezwała pozwanych do uregulowania należności z tytułu umowy najmu z dnia 01 czerwca 2000 r., jednakże bezskutecznie.

Dowody: ostateczne przesądowe wezwania do zapłaty, k. 77-78.

P.H. (...) J. S. (1), A. S. (1) sp. j. w G. jest następcą prawnym spółki cywilnej, będącej stroną umowy najmu, powstałym w wyniku przekształcenia spółki cywilnej w spółkę jawną w trybie art. 26 §4 k.s.h. Wspólnikami spółki są pozwani J. S. (1) i A. S. (1).

Okoliczność bezsporna, vide : informacja KRS spółki, k.135-140.

Postanowieniem z 05 stycznia 2015 r. sygn. akt VI GU 184/14 Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku ogłosił upadłość P.H. (...) J. S. (1), A. S. (1) sp. j. w G. obejmującą likwidację majątku.

Okoliczność bezsporna, vide : postanowienie z 05 stycznia 2015 r., sygn. akt VI GU 184/14, k. 97-106.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych załączonych do akt spraw, w tym umowy najmu, łączącą stronę powodową ze spółką, której współnikami są pozwani, faktur VAT, wyliczeń księgowych, jak również wzajemnej korespondencji stron na etapie przedsądowym, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd ustalając stan faktyczny uwzględnił również zeznania świadków, które korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były w zasadzie niesporne. Pozwani w żaden sposób nie kwestionowali zasadności powództwa zarówno co zasady, jak i co do wysokości. Nie zaprzeczyli temu, że spółkę, której współnikami byli, wiązał ze stroną powodową stosunek najmu, ani nie podjęli próby podważenia prawidłowości wyliczonych przez powódkę kwot składających się na żądanie pozwu, jakkolwiek zostali pouczeni o treści, między innymi, art. 503 k.p.c., 6 k.c., 232 k.p.c., 217 k.p.c. Pozwani kwestionowali swoją odpowiedzialność, wskazując jedynie na to, że w związku z ogłoszeniem upadłości spółki, która zawarła zobowiązanie z powódką, strona powodowa powinna zgłosić swe roszczenie do syndyka masy upadłościowej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w myśl art. 22 k.s.h., spółka jawna jest spółką osobową, która prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą, a nie jest inną spółką handlową. Każdy współnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi współnikami oraz ze spółką z uwzględnieniem art. 31 k.s.h. Zgodnie zaś z powołanym przepisem, wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku współnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność współnika). Przepis §1 nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko współnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Odpowiedzialność współników za zobowiązania spółki istnieje od momentu powstania zobowiązania spółki, jednak zgodnie z przywołanym wcześniej przepisem może być realizowana dopiero po zaistnieniu przesłanki bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. W związku z tym, wyrażona przepisem zasada subsydiarności wpływa na kolejność zaspokojenia wierzyciela z majątku spółki i wierzycieli, a nie na istnienie roszczenia wobec współników.

W konsekwencji powództwa wytoczonego przeciwko współnikom J. S. (1) oraz A. S. (1) nie można uznać za przedczesne, natomiast okoliczność, że nastąpiła upadłość spółki jawnej, której pozwani są współnikami, pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność współników względem powódki. Kwestia bezskuteczności egzekucji badana jest na etapie postępowania klauzulowego, nie rozpoznawczego.

Fakt nieuregulowania należności wynikającej z umowy najmu przez spółkę na rzecz powódki był niesporny.

Zgodnie z art. 659 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Stosownie do treści art. 669 §1 k.c. najemca obowiązany jest uiszczać czynsz w terminie umówionym.

W ocenie Sądu powódka wykazała zasadność swego roszczenia w stosunku do pozwanych współników zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., przedkładając szereg dokumentów prywatnych w postaci zarówno umowy najmu, jak i faktur VAT, zestawień księgowych, korespondencji przedprocesowej stron. Strona pozwana nie zakwestionowała słuszności powództwa właściwie ani co zasady, ani też co do wysokości.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż powódce służyła wierzytelność wobec pozwanych współników spółki jawnej z tytułu czynszu najmu w wysokości dochodzonej w pozwie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 659 k.c. w zw. z art. 669 §1 k.c. i art. 6 k.c. zasądził od pozwanych J. S. (1) i A. S. (1) solidarnie na rzecz powódki kwotę 19.654,41 zł o czym orzekł w pkt I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu od 19 października 2015 r., tj. od daty wniesienia pozwu do tutejszego Sądu, do dnia zapłaty.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 98 §§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 k.p.c., art. 108 §1 k.p.c., §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490), znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804), uznając, że pozwani przegrali sprawę w całości, zasądził od pozwanych na rzecz powódki zwrot kosztów procesu w całości. Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł, powiększone o 17 zł z tytułu opłaty skarbowej oraz opłatę sądową w kwocie 983 zł.

Zarządzenia:

1. (...).
2. (...)